

סוה'ר הזוהרת מציגה את הזוג הראשון של שורטס בעכו הערבית

העתיקה, זה יותר מדי. את תהיי היחידה.

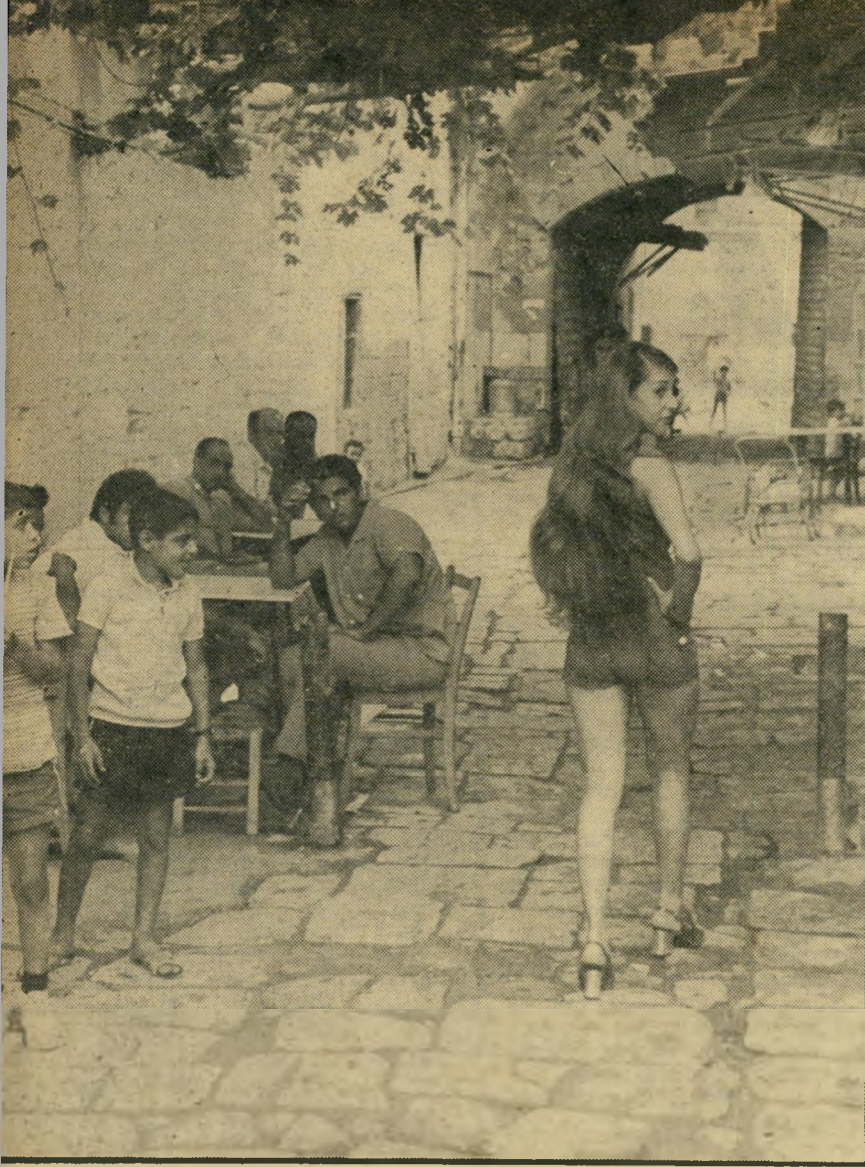
גוועלד! רחצה

בחוף הכרמל

אני לא יודעת איך היא התחילה. לי — זה חשוב מאוד להתחיל בדרך הנכונה. מה שמדברים עליה ברחוב הערבי — פחות חשוב לה. „שידברו“ היא אומרת. „הם לא רגילים לראות בחורה שהולכת לים בחלוקי-מגבת, ולובשת ביקיני. אני חושבת שאני הערביה היחידה בעכו, ואולי גם לא רק בעכו, שלובשת שורטס. ברור שבדברים כאלה מעוררים דיבורים. בהתייחסות חלה, כשרציתי לקנות שורטס, הורי התייגדו. ישבתי ודיברתי איתם, והצלחתי לשכנע אותם שזה בסדר. בסוף הם הסכימו, אבל אמי אמרה: תלבשי את ה־שורטס רק כשאת בחיפה. כאן, בעיר

א כל אני אמרתי לה: אמא, להיפך. אם אלבש את השורטס רק בחיפה, יחשבו שאני עושה דברים בלי ידיעתכם. זה יוריד מן הכבוד שלי, ויוריד מן הכבוד שלכם. יותר טוב שאצא עם זה מן הבית שאף אחד לא יוכל להגיד שאני עושה דברים בלי ידיעתכם.”

ישן וחדש: הדוגמנית בת עכו הראשונה בהיסטוריה מציגה ביקיני מודרני על קו הרקע בן אלפי השנים של נמל הדייגים של עכו. למטה: סוה'ר על החוף. היא מעדיפה להתרחץ בחוף הכרמל, עם ידידותיה היהודיות.

„מסורת“!!! גברי עכו אינם מסוגלים עדיין להתייחס בשלווה לבתי-האצולה המקומית, המנתצת מסורת בת אלפי שנים בעוברה ברחובות העיר במיניכנס אדומים, החושפים את רגליה, כששערה תבלונדי משתפך על גדותיו.

בתי-סגד

בדת, או משחק בבאולינג, ואפילו פגישות עם מכרים יהודים — כל אלה נעשים בידיעתם המלאה של ההורים.

„הורי מאוד מרוצים ממני“, אומרת סוה'ר. „הם יודעים שתמיד אגלה להם כל דבר שקורה לי, אפילו אם הוא יהיה הכי גרוע. אני שונאת לשקר. אם יש ביי-נינו חילוקי דעות — אנחנו מתווכחים. או שאני מצליחה לשכנע אותם, או שהם מצליחים לשכנע אותי. אבל אף פעם אנחנו לא רבים.“

סוה'ר מודה, שבין הערבים קשה לה למצוא חברים או חברות. שתי החברות הערביות היחידות שלה — לומדות ב־אוניברסיטה. „עם האחרות — אני לא מסתדרת. יש להן מנטליות אחרת לגמרי.“ היא אומרת. הנערות הישראליות — בבנק ובקורס לדוגמנות — מוצאות-הן בעיניה יותר. „אני מרגישה יותר נוח בחברתן.“

ומה יקרה אם תרגיש יותר בנוח בחברתו של צעיר יהודי? „הרבה מתחילים איתי“, אומרת הדוגמנית גית מעיר המיסדים. „על חוף הים למשל: החברות הערביות שלי לובשות בגדיים סגור, ומתרחצות במקום שאף אחד לא רואה אותן. אותי זה מצחיק. אני נור סעת עד לחוף הכרמל, כדי להיות איפה שיש חברה נחמדה. מתחילים איתי שם הרבה. אני פשוט מתחמקת בעדינות. אבל אם מישהו שיתחיל איתי ככה בים ימצא חן בעיני — אני אדבר איתו, ואשמח להיפגש איתו.“

אבל עד היום — זה עוד לא קרה.“

גם שאר הדברים שסוה'ר עושה — כמו בילויים בחיפה, „אבל רק במי קומות טובים, שלא כל אחד מן הרחוב בא אליהם.“ או רחצה בחוף הכרמל עם החברות היהודיות מהבנק שבו היא עור

